

Eseu despre Tudor Arghezi

Tudor Arghezi (1880-1967), poet, prozator si gazetar cu o cariera literara intinsa si foarte bogata, unul dintre autorii de prim rang a-i perioadei interbelice.

Biografia sciitorului, plina de cotituri, a ramas pana astazi controversata in multe detalii.

Nu-si incheie studiile, incepe sa lucreze in fabrica, publicand in paralel versuri in reviste. In 1899 se retrage la Manastirea Cernica, iar intre 1900 si 1905 e diacon la Mitropolie. Pleaca in Elvetia, la Fribourg, unde este gazduit la o manastire. Audiaza cursuri universitare la Geneva. Invata sa lucreze ca bijutier si ceasornicar.

Colinda prin Europa. Revenit in tara in 1910, se afirma in primul rand ca jurnalist cu temuta verva politica. Ramane in capitala in timpul ocupatiei germane din primul razboi mondial, scriind la Gazeta Bucurestilor si la Scena, publicatii devenite progermane, ceea ce ii aduce, dupa razboi, acuza de colaborationism si un an de inchisoare la Vacaresti. In vremea celui de al doilea razboi mondial este inchis din nou, la Targu-Jiu, pentru pamfletul Baroane, considerat a leza autoritatea militara hitlerista in Romania. tinta a unor atacuri vehemente dupa instaurarea comunismului, este marginalizat cativa ani, opera lui fiind pusa sub interdictie. Dupa o serie de gesturi de fronda-vinde in piata ciresa din gradina sa de la Martisor-se impaca cu oficialitatile. Din 1957 se bucura din nou de onoruri. Este ales membru al Academiei Romane si al Marii Adunari Nationale. Opera lui castiga tot mai multa pretuire dupa 1970 incoace.

Arghezi incepe sa publice la 16 ani, dar debuteaza editorial mai tarziu, la 47 de ani, cand era deja bine cunoscut prin scrierile aparute in reviste. Volumul de versuri Cuvinte potrivite (1927), sinteza a creatiei sale lirice de pana atunci, este intampinat de critica literara ca un eveniment. Din acest moment Arghezi da la tipar, cu o intrerupere intre 1947 si 1954, numeroase volume de poezii si de proza, pana catre sfarsitul vietii, innoindu-si in repetate randuri viziunea poetica.

Este unul dintre marii scriitori romani, a carui personalitate se lasa greu definita.

Alte repere bibliografice :Flori de mucegai (versuri, 1931) este una dintre cele mai temerare incercari romanesti de a practica "estetica uratului" in poezie. Carticica de seara (versuri, 1935) inchipuie, dimpotriva, o lume a puritatii, a inocentei. Hore (versuri, 1939) este, in perioada interbelica, volumul cel mai reprezentativ pentru creatia jucausa a poetului.